

Dankó Géza

(1928-2016)

Több mint 20 évet dolgoztunk együtt magyartanárként a Bányaiban. Fiatal, kezdő tanárként kerültem/ültem melléd a tanáriban, szemben velünk a testnevelők: Adamik Ferenc és dr. Rebekné Terike. Fischer István igazgató vezetésével egy nagy létszámú iskola – egészségügyi szakközépiskola is formálódott akkor – tantestületének derékhadát képezted Te és jó pár kollégád a városközponti, régi Bányai minőségével és értékrendjével itt, az új helyen, a Nyíri úti épületben. A magyar munkaközösség vezetője is voltál, így sok közös témánk akadt: segítetted a kezdő tanárt, bontakozó szakmai munkámat, könyvtáros tanári tevékenységemet és szervezéseimet.

Sok osztályban tanítottunk együtt is, a Te osztályfőnökséged alatt orosz tanítottam abban a színes, tehetséges osztályodban – Bulla Laci, Kullai Bandi, Beszterczey Csaba, Kovács Tomi, Cseri Kriszta, Böszörményi Csaba, Sz. Tóth Ildi, Sági Évi –, akikkel még kirándulni is voltam Sárospatak és Sátoraljaújhely környékén. Ekkor ismerhettem meg legjobb barátodat, egyetemi társadat, dr. Kovács Dánielt, a kiváló főiskolai tanárt, Kazinczy-kutatót, helytörténészt. Nem sokkal később azt is megtudtam Rólad/Rólatok, hogy a nyári szünetekben Ti Sárospatakon anyanyelvi táborban dolgoztatok éveken át együtt a világba szétszóródott magyarok gyermekeivel.

Nem voltál bőbeszédű, csendesesen, megfontoltan szóló, inkább zárkózottnak tűnő. Az évek során azonban a sok közös munka, szakmai és emberi kötelék egyre szorosabbá/mélyebbé és oldottabbá is vált közöttünk, megismerhettem családot: feleségedet, Jucikát; taníthattam rövid ideig fiadat, Tamást; kedves és szép Zsuzsika lányod pedig a mai napig megállít őszinte, érdeklődő beszélgetésre. Dani barátod is itt volt nálunk nemrég Kecskeméten nyelvészeti előadást tartani, s itt volt... végső búcsúztatásodon is.

Komoly, határozott értékrendű, megalapozott tudású tanárember voltál – egykori piarista diák –, a magyar mellett angolt, később a francia nyelvet is tanítottad itt a Bányaiban. Osztályfőnökként kiegyensúlyozott, megbízható, elnéző szigorral, komolysággal irányító kolléga. Munkaközösség-vezetői, szakmai munkád irányadó volt: szervezted az iskolai házi anyanyelvi és szavaló versenyeket, nevelted a Kazinczy-érmes diákokat; megértő/elnéző türelemmel és derűvel kísérted az újabb reformokat és tankönyveket a magyartanításban. Nem tudom, ki volt kedves költőd/író, pedig igen sok szakmai kérdéssel/vitával, elégedetlenséggel/háborgással zaklaltalak/zavartalak az évtizedek során. Talán a franciák, talán Shakespeare; Madách vagy Berzsenyi Dániel? Szeretted az oroszokat, a klasszikus orosz irodalmat is: Puskin, Tolsztojt és Csehovot – róluk sokat beszélgettünk, s egyaránt lelkesedtünk a *Bánk bán*ért, Katonáért.

Mindegyis már: „*íme kész a leltár*”, s „*a többi néma csend*”. Isten nyugosztaljon, Kollégám/Asztaltársam: Dankó Géza!

Bajtai Mária
(kolléga)